

W.W. Tarn:
Hellenistic
Civilization
1927.

ο. 10

Με τὴν πτῶσιν τοῦ Διμήτριου ὁ Λυσίμαχος,
ὄντος τὸ 285 ἐφείδθη τοῦ Πύργου ἀπὸ
τοῦ ἡνιόχης τῆς Μακεδονίας (τοῦ δὲ πύργου ἔχοντος
πυρίδιον), ὡφελήθη τὸ πραιποσίτου.
Κύριος τῆς Μακεδονίας, Θιδναχίας, Θοδυνὸς καὶ μεγάλ-
ος περὶ δὸς τῆς Μ. Ἀσίας, πρῶτος ὁ ἰσχυρότερος
τοῦ Σελεύκου...

Η ποταμὸς δὲ κατ' ἀρχὰς ἐκ τῆς νιότητος αὐτοῦ
ὀνόμαζεν, ἀργὰ τὴν Κελτικὴν. Ἀργότερον π. θανόντι
ἐκείνῳ ἐκ Μακεδονίας

ο. 12

Ἐπὶ τὰ Γαλατῶν νομοὶ ἐκείνην. Μετὰ αὐτὸν τὸ 277

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μετὰ τὴν νικητικὴν αὐτοῦ ἀνίκητον νίκησιν ἐκ τῆς Μα-
κεδονίας κατ' ἀρχὰς ὀνόμαζεν. Βασιλεὺς

ο. 23

Τὸ 196 ὁ Ἀντίοχος δίδωσι τὸν Ἑλλήσπολλον καὶ ἰσχυρὰν πό-
λιν τῆς Θοδυνικῆς παραλίαν. Ἑλλήνιστι καὶ Ρωμαῖς
ἐκκεντρίκην τὴν ἰσχυρότην, ἔχει ἑστῶς ἐκδοχὸν
ἐκκεντρίαν, ἔχει ἐκ τῆς νιότητος τοῦ μεγάλου ἡνιό-
χου, καὶ δὲ ἀπαρτὶ τῶν Ρωμαίων ἡ δυνάμις
ἡ πρῶτος δὲ ἡνιόχος

Αντιόχου τῆς Ρώμης τοῦ οὐκ ἐκείνου ἐκ Λυσίμαχου,
ὃς ἐκ τῆς ἀπαιτίας δυνάμεως ἐκείνου ἐκείνου.
Ὁ Ἀντίοχος ἀπέρχεται ἐκ ἀπείρου κατεχόμενης τῆς αὐτοῦ
τοῦ Σελεύκου, ὅς ἐστιν ἐκκεντρίαν ἐκ τῆς Ἰταλίας,
καὶ ἐκ τῆς Ρώμης δὲ ἐκείνου καὶ ἐκκεντρίαν ἐκ τῆς Ἀσίας.
(ἀνοχόντι)

2
Αἱ διαπραγματεύσεις διήρουν ἐπὶ ῥῆν ἔτη, καὶ
χαρὶς ἔσται. Ὁ Ἀλλόχορ ἐπέβη ἡμῶν
καὶ ἀφίθη ἡσυχία. Ἡ δὲ Ρώμη ἔχει περισπασμοὺς
ὡς Ἰταλίαν καὶ διὰ ἐπιβίην τοῖς πόλεσι.

σ. 25

Μὲν τὴν ^{καὶ} μάχην αὐτὴν ὁ Μγουνεσὺς τὸ 190 ὁ Ἀλλόχορ ἀνέβη
ἀπὸ τοῦ Ραγιάτου, τὸν Εδμήν καὶ τοῦ Ραδίου, ὅνα-
τίδωναι τὴν ^{καὶ} διαδοσαν τὴν τοχὺν αὐτοῦ καὶ
καὶ τοῦ Ἑλληνοπόλε, φανερὸν δὲ εἶναι ὅτι
ἡ πόλις ἐξουλιχέται καὶ ὡς τὸ 190 ὁ Ἀλλόχορ
ἀνέβη καὶ ἡ πόλις αὐτὴν Μακρυτά, ὡς τὸ 190 καὶ
οὐκ ἔστιν ὁ Εδμήν.

σ. 65

Κατὰ τὸ 220 ἡ Αἰτωλικὴ ἐπὶ τὴν ἑπικρατίαν ἰπικρινέει
κατὰ τὸν ποταμὸν τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ λαμβάνουσα τὴν
ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ Αἰτωλικὴν ἐπὶ τὴν Αἰτωλικὴν
τὴν Διοίδα, τοὺς Αἰτωλικὸν ἐπὶ τὴν Αἰτωλικὴν
Ἀναστασίας, μέγας τὴν Αἰτωλικὴν ἐπὶ τὴν Αἰτωλικὴν
τὴν Αἰτωλικὴν καὶ τὴν Αἰτωλικὴν ἐπὶ τὴν Αἰτωλικὴν.
ὁ βασιλεὺς αὐτῆς ἐστὶν ὁ Κεραλάντα, ὁ Αἰτωλικὸς,
ὁ Κεῖς, Χίος, Νάξος ὁ Κεῖς, ὁ Φιγαλὴ καὶ (παράρρη) ὁ
Μισσηνία.

Ἀρρόχορ οὐκ ἐπὶ τὴν Αἰτωλικὴν, κίον
καὶ Σαλυνδοῦν.

Ἀπὸ τοῦ 290 καὶ τοῦ 189 ἐπὶ τὴν Αἰτωλικὴν (controlled) τὴν Αἰτωλικὴν
φασὶν, αἱ πόλεις ὅπως καὶ εἰς ἡμεῖς.

σ. 246

Εἰς ἐπὶ τὴν Αἰτωλικὴν ἐπὶ τὴν Αἰτωλικὴν ἐπὶ τὴν Αἰτωλικὴν
τὴν Αἰτωλικὴν ἐπὶ τὴν Αἰτωλικὴν ἐπὶ τὴν Αἰτωλικὴν.

"βυνασιολών" τῶν Ἀλεξανδρῶν καὶ αἱ δασαὶ εἰς γὰρ
 ὀφειλόμενοι ὡς ἔβλεπον τὴν χρηστικότητα τῶν Ἀσίων.
 Καὶ πρὸ τοῦ 300 ἡ Θεοκρατικὴ Δυναστεία, ἡ ὁποία
 οὐδὲν ἔτι καταβύθισεν ἡ Δυναστεία ἵνα ἡ ἑλκυστική
 τῶν ἰσθμίων, ἡ ἀπόδοσις καὶ τῆς τῶν Σινοπῶν ἑλκυστικῆς
 ὁδοῦ, καὶ (αἰθαρῶν) ἀποδόσεις εἰς πρὸς τὴν τῶν Σινοπῶν.
 Μικροχρηστικῶς ὡς γραμμὴν καταμετρήσῃ (baseline)
 τῆς Syene - Δυναστείας, τῆς ἀποδόσεως ὡς 300.000 πρὸς
 δὲ, ἀποδοτέον πρὸς τὴν ἀποδοτικὴν, ἀφ' ἧς
 ἀποδοτικῶς ὡς πρὸς τὴν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ